

padku bardzo charakterystycznie wyglądających gatunków ważek można skorzystać także z obserwacji amatorskich, tylko trzeba trochę przyszłych obserwatorów wprowadzić w zagadnienie. Podobne obserwacje amatorskie pozwoliły nam założyć w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska jedną z bogatszych w notowania bazę dla pająka – tygrzyka paskowanego *Argiope bruennichi*. Może szklarnik leśny też się takiej doczeka. W międzyczasie pomyślałam sobie, że skoro znikąd nie widać pomocy, należy na razie podejść do zagadnienia sposobem. Mam to szczęście, że pracuję w zespole zajmującym się również inwentaryzacją botaniczną i geograficzną cennych przyrodniczo stanowisk w naszym województwie. Zimą wczytuję się w takie opracowania szukając opisów zespołów roślinnych z udziałem turzycy bagiennej *Carex limosa*, osoki aloesowatej *Stratiotes aloides* lub potocznika wąskolistnego *Berula erecta*. Przeglądam też regionalne programy ochrony płazów, małych zbiorników czy cieków wodnych. Wiosną mam już gotowy plan kolejnych wyjazdów. Metoda ta pozwala na szybkie sprawdzenie, które z wcześniej opisywanych przez botaników lub geografów stanowisk są cennymi biotopami dla ważek. Dzięki niej wytypowaliśmy trzy lata temu stanowisko, na którym Aleś Dolny stwierdził po raz pierwszy w województwie miedziopieńską górską *Somatochlora alpestris*, dwa lata temu znaleźliśmy żagnicę torfowcową *Aeshna subarctica elisabe-*

thae, a w roku minionym iglicę małą *Nehalennia speciosa*.

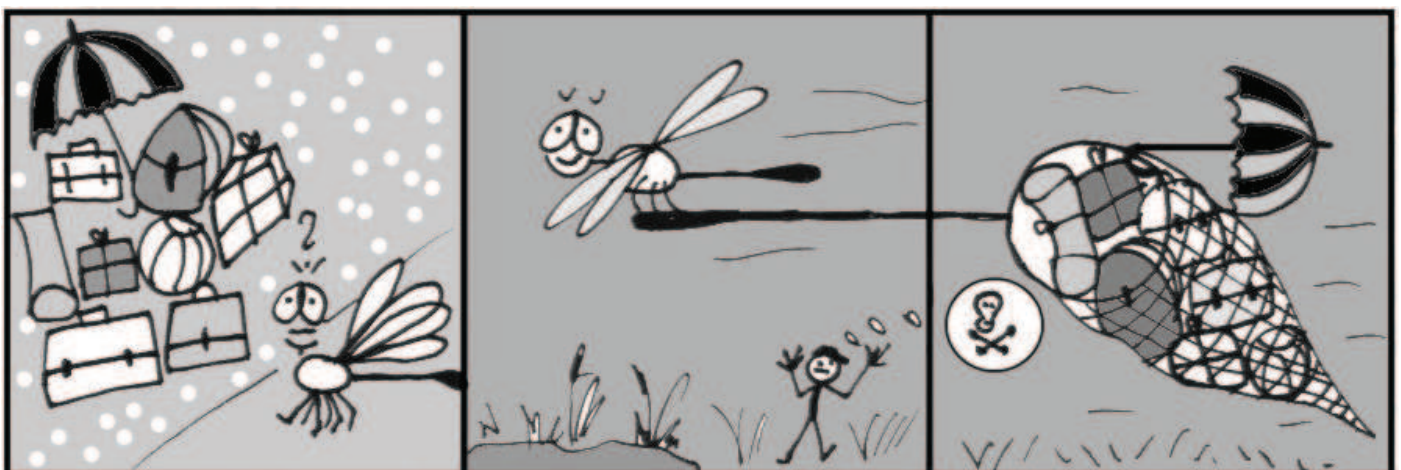
Coś takiego magicznego znalazłam w ważkach, że z zapalem je także fotografuję. Szczególnie lubię małe ważki z podrzędu Zygoptera. Dzięki temu nie gromadzę okazów, tylko ich fotografie. Bardzo smutno było mi w listopadzie ubiegłego roku, kiedy przeglądałam w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu gabloty i w jednej z nich rozpięte było kilkadziesiąt szklarników z jednego stanowiska i dnia zbioru. Dopiero teraz, po pół wieku widać, że było zupełnie niepotrzebne uśmiercanie tyłu osobników. Jest to dla mnie ważne, że nie muszę polubionych przeze mnie owadów zabijać. Moją pasją fotografowania ważek dzielę się ze wszystkimi, których spotykam na swojej drodze i bardzo ułatwia mi ona moje prelekcje i zajęcia edukacyjne z młodzieżą.

Swój tekst zatytułowałam „Poszukiwany, poszukiwana”, mając pierwotnie na myśli szklarnika leśnego i iglicę małą, gatunki znikające z terenu Górnego Śląska głównie przez nieprzemyślane działania człowieka, jednak w miarę jak go pisałam zauważyłam, że poszukiwani są również ludzie, którzy chcieliby się zajmować ważkami, poszukiwany jest również spójny system ich monitorowania i badań i w końcu poszukiwany jest sposób jak dotrzeć do tych, którzy jeszcze nie widzą tego piękna, które zachowała w tych owadach ewolucja.

Komiks

(rys. Edyta BUCZYŃSKA)

PRZYGODY WAŻKI Z LUBLINA: KŁOPOTY Z BAGAŻEM.

(Adventures of the dragonfly from Lublin: Problems with luggage.)

ISSN 1733-8239

Odonatrix

Biuletyn Sekcji Odonatologicznej Polskiego Towarzystwa Entomologicznego
Bulletin of the Odonatological Section of the Polish Entomological Society

Rok 2, numer 2 (lipiec 2006)

Polskie Towarzystwo Entomologiczne – Sekcja Odonatologiczna
Zakład Zoologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie